

बिर्तामोडका सौर्यबत्ती हटाइँदै सरकार र उपभोक्ताको करोडौं रकम गयो खेर

भापा(प्रस)। संघीय सरकार, बिर्तामोड नगरपालिका र उपभोक्ताको करोडौं रकम खर्च गरेर जडान गरिएको सौर्यबत्ती काम नलामे भएपछि त्यसलाई हटाइने भएको छ।

सौर्यबत्तीको ठाउँमा मासलाइट जडान गर्ने पहल थालिएको हो। उज्यालो नगर बनाउन बिर्तामोडका धेरै क्षेत्रमा २०७३ सालमा सौर्यबत्ती जडान गरिएको थियो। पाँच वर्ष वारेन्टी दिएर जडान गरिएको सौर्यबत्ती दुई वर्ष नबित्दै बिग्रियो। बिर्तामोडमा जडान गरिएका अधिकांश बत्ती काम नलामे गरी बिग्रिएको वर्षौं भइसक्यो। सडकको छेउमा पोलमाथि सोलार बत्ती ठडिएको देखिएपनि ती बिनाकामका हुन्।

त्यसबेला उज्यालो नगर बनाउन बिर्तामोडसंगै भापाका सात नगरपालिकामा सौर्यबत्ती जडान गरिएको थियो। बिर्तामोडमा सौर्यबत्ती जडान गर्नकै लागि सरकारले चार करोड ६० लाख बजेट दिएको थियो। नगरपालिकाका अनुसार एउटा बत्ती जडान गर्न एक लाख १२ हजारसम्म खर्च भएको छ। तर, पाँच वर्ष वारेन्टी भनिएको बत्ती दुई वर्ष नपुग्दै बल्ल छडेको हो। सोलार प्यानलको २५ वर्षको र ब्याट्री, चार्ज कन्ट्रोलर र लाइटको पाँच वर्षको वारेन्टी दिइएको थियो। सौर्यबत्तीमा खर्च भएकोमध्ये सरकारको ६५, बिर्तामोड नगरपालिकाको १५ र स्थानीयको २० प्रतिशत लागत छ। बिर्तामोड क्षेत्रमा २२ वटा समिति गठन गरेर बत्ती जडान गरिएको थियो। बत्ती जडान गर्न उद्योग वाणिज्य महासंघका केन्द्रीय सदस्य उमेश डालमियाको संयोजकत्वमा मूल समिति गठन गरिएको थियो।

बिर्तामोडमा जडान गरिएका सौर्यबत्तीमध्ये १३३ वटा बल्ले गरेपनि २१४ वटा बल्लैनन्। चारपाने पश्चिम पाँचवटा बल्ले १५ वटा बल्ले, राजमार्ग पश्चिम १७ वटा बल्ले २४ वटा बल्ले, बेलडाँगी रोड ४ वटा बल्ले २० वटा बल्ले, सहारा नेपाल रोड एउटा बल्ले १२ वटा बल्ले, मोहनमाया मावि अगाडि दुईवटा बल्ले ८ वटा बल्ले, अतिथि सदन क्षेत्र ६ वटा बल्ले ९ वटा बल्ले, कृष्ण हल क्षेत्र ८ वटा बल्ले पूर्व क्षेत्र ३३ वटा बल्ले २५ वटा बल्ले, कृषि थोक क्षेत्र ११ वटा बल्ले १६ वटा बल्ले, बोलबम मण्डी १३ वटा बल्ले २२ वटा बल्ले, पुरानो भद्रपुर रोड ५ वटा बल्ले १९ वटा बल्ले, भद्रपुर रोड ५ वटा बल्ले १९ वटा बल्ले, सैनिकमोड क्षेत्र ३ वटा बल्ले ८ वटा बल्ले अबस्थामा पुगेका छन्।

बिर्तामोड नगरपालिकाले बिग्रिएका सौर्यबत्ती मर्मत गर्ने कार्य नगरेको होइन। तर, मर्मत गरेको भोलिपल्ट नै बल्ल छोडेपछि सौर्यबत्तीलाई त्यतिकै छोडिएको हो। बनाएको भोलिपल्ट नै बत्ती बिग्रिन्छ ' नगरपालिकाका अधिकृत मेघराज बास्तोलाले भने, त्यसकारण मर्मत नगरी छोडिएको हो। पूर्वपश्चिम राजमार्गमा परेका सौर्यबत्ती एशियन हाइवे निर्माणका क्रममा हटाइने भएको छ भने अन्य क्षेत्रमा बिग्रिएका सोलार बत्तीलाई प्रतिस्थापन गर्ने तयारी हुँदैछ। पछिल्लो समय प्रभावकारी देखिएको मासलाइटलाई सौर्यबत्तीको ठाउँमा जडान गर्ने पहल भइरहेको बिर्तामोड उद्योग वाणिज्य संघका नवनिर्वाचित अध्यक्ष राजु न्यौपानेले बताए। उनले बिजुलीबाट मासलाइट बाल्दा महशुस कसरी तिर्ने भन्ने

विषयमा भोतको खोजी भइरहेको जानकारी दिए। सौर्यबत्ती काम नलामे भएपछि बिर्तामोडका केही ठाउँमा मासलाइट जडान गरिसकिएको छ। मुक्तिचौकमा एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंकको सहयोगमा मासलाइट जडान गरिएको छ भने बिर्तामोडको बसपार्कमा बसपार्क समितिको पहलमा दुईवटा मासलाइट जोडिएको छ। त्यस्तै बिर्तामोड ३ नं वडा कार्यालयको सहयोगमा बिर्तामोड र सैनिकमोडमा गरी दुईवटा मासलाइट जडान गरिएको छ। बत्तीको अभावमा समसौभै बिर्तामोडका पसलहरु बन्द हुने गरेका छन्। वाणिज्य संघले रात्रिकालीन बजारको एजेन्डा उठाएपनि बत्तीको व्यवस्था नभएसम्म त्यो संभव देखिएको छैन।

सोलार जडान शीर्षकमा मेचीनगर नगरपालिकाले चार करोड, अर्जुनधराले १७ लाख, कनकाइले ५४ लाख, शिवसताक्षीले १० लाख, दमकले तीन करोड ५० लाख र गौरादहले १६ लाख सरकारी बजेट प्राप्त गरेका थिए। भद्रपुर नगरपालिकालाई त बजेट भाषणमार्फत ५० करोड विनियोजन भएको थियो। ती नगरपालिकामा पनि बत्ती जडान भएको छ तर धेरै ठाउँमा नबल्ले समस्या छ। संघीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालयले सबै नगरपालिकालाई जनसहभागितामा आधारित सौर्य सडक बत्ती जडानका लागि १३ करोड प्रदान गरेसँगै भापामा जडान गरिएको थियो। २०७२ माघ १७ गते स्थानीय विकास मन्त्रालयले 'जनसहभागितामा आधारित सौर्य सडक बत्ती' योजना सार्वजनिक गरेको थियो।

बंगलादेशसँगको व्यापार घाटा ९४ प्रतिशत

लक्ष्मी उप्रेती,
मेचीनगर। नेपाल-बंगलादेशबीचको द्विपक्षीय व्यापार चालु आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को आठ महिनाको अवधिमा समेत बंगलादेशको पक्षमा देखिएको छ।

आर्थिक वर्ष ०५४/५५ बाट सुरु भएको नेपाल-बंगलादेशबीचको द्विपक्षीय व्यापार निरन्तर घाटामा छ। निर्यात बृद्धिको प्रशस्त सम्भावना रहेता पनि बंगलादेशबाट आयात बढ्दा व्यापार घाटा पनि चुलिँदै गएको हो।

०५४ भदौ १४ देखि नेपालले बंगलादेशसँग औपचारिक व्यापार शुरु गरेको हो। पहिलो र दोस्रो वर्ष बंगलादेशको पक्षमा रहेको व्यापार ०५६/५७ मा भने नेपालको पक्षमा देखिएको थियो। त्यसयता यी दुई देशबीचको व्यापारमा नेपालले घाटा व्यहोरिरहेको छ। पूर्वी नाका काँकराभन्दा भार यी दुई देशबीच हुने व्यापारमा निर्यातभन्दा आयात बढी भएकाले व्यापार बंगलादेशको पक्षमा देखिएको हो।

देखि ०६४/६५ सम्म नेपाल-बंगलादेश व्यापारमा उतारचढाव आयो। ०६४/६५ देखि ०७०/७१ सम्म करिब ७ वर्ष नाफामा रह्यो। तर, त्यो समयमा गहुँ निर्यात हुन्थ्यो। बंगलादेशबाट आउने सामान पनि कम थियो। ०७१/७२ देखि भने व्यापार ओरालोमा छ। नेपालले भारतलगायतका मुलुकसँगको व्यापार घाटा व्यहोर्दै गर्दा बंगलादेश मात्रै यस्तो मुलुक थियो, जुन देशसँगको व्यापार बर्सिने नेपालको पक्षमा हुन्थ्यो। पछिल्लो अभिलेखले बंगलादेशसँगको व्यापार पनि निरन्तर ओरालो लाग्दै गएको मेची भन्सार एजेन्ट संघका सचिव कृष्णकान्त (नवराज) खनिवालले बताए।

गार्मेन्ट, प्लास्टिकजन्य वस्तु, सिमेन्ट, टोवाको, टमाटरको सस र बिस्कुटलगायत ५० वस्तुमा ड्युटी सम्म करिब ७ वर्ष नाफामा रह्यो। तर, यो विषय अझै छलफलकै क्रममा रहेको एकजना भन्सार अधिकारीले भने। नेपालको भारत र चीनसँगको प्रत्येक वर्ष खर्वोको व्यापार घाटा भइरहेको बेलामा नेपालले बंगलादेशसँगको व्यापार पनि सोही अवस्थामा रहेको यसका जानकारहरु बताउँछन्। भन्सार अधिकारीका अनुसार भुटानबाट बंगलादेशले आयात गर्ने मालवस्तुलाई जस्तै नेपालबाट निर्यात भएर उता जाने मालवस्तुलाई बंगलादेशले ड्युटी छुट दिने हो भने हरिया सागसब्जी, फलफूलहरु सुन्तला, किवि, ड्राइंगन फुटस तथा मौसमी तरकारी, चिया, अलेची, टमाटर प्रशासित निर्यात हुन्थ्यो। जसले गर्दा व्यापारमा बृद्धि हुन्थ्यो। बंगलादेशमा जडीबुटी निकासी बढाउनसके बंगलादेशसँगको व्यापारमा नेपालको पक्षमा हुन सक्छ। नेपालबाट बंगलादेशमा अलेची, अदुवा र फलफूल माग उच्च भएपनि यी उत्पादन भने फर्कितले भन्सार नीतिले निर्यात व्यापार कमजोर भएको बताइएको छ। नेपालबाट बंगलादेशमा गहुँ र दाल बढी निर्यात हुन थालेपछि व्यापार नेपालको पक्षमा हुँदै गएको थियो। बंगलादेशमा मुसुरो निर्यात घटेपश्चात् व्यापार घाटा बढ्दै गएको देखिन्छ। 'नेपालबाट अत्यधिकरूपमा प्लास्टिक भारततर्फ निर्यात हुन्छ' एकजना भन्सार अधिकारीले नाम नलेखे शर्तमा भने, 'त्यही प्लास्टिक ८० देखि ९० प्रतिशत बंगलादेश निर्यात हुन्छ। कमसेकम सोभै बंगलादेश पठाउन सके केही हदसम्म व्यापार घाटा कम हुन्थ्यो।' काँकराभन्दादेखि करिब ५४ किलोमिटरको दूरी पार गर्दा बंगलादेशको व्यापारिक नाका बंगलाबन्द पुगिन्छ। बंगलादेशसँगको व्यापारका लागि यो मार्ग नै सबैभन्दा छोटो मानिन्छ। त्योबेला कोलकाता-हल्दिया बन्दरगाहको विकल्पमा बंगलादेशसँगको यो बन्दरगाह उपयोग हुने सोचिएको व्यवसायी एवम् मेची भन्सार एजेन्ट संघका अध्यक्ष मोहन निरौलाको भनाई छ।

मेची भन्सार कार्यालय काँकराभन्दाका अनुसार चालु आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को साउनदेखि फागुन महिनासम्म ९४ प्रतिशत व्यापार घाटा भएको छ। यो अवधिमा साढे दुई अर्बभन्दा बढीको सामान बंगलादेशबाट आयात भएकोमा यताबाट १६ करोड रूपैयाँबढीका मात्र सामान निर्यात भएको भन्सार अधिकृत एवम् सूचना अधिकारी गणपति कँडेलले बताए।

आठ महिनामा २ अर्ब ५९ करोड ६५ लाख ३१ हजार रूपैयाँका मालवस्तु पूर्वी नाका भएर आयात भएको छ। तर, निर्यात भने निकै कम छ। १६ करोड ५६ लाख ४२ हजार रूपैयाँका मालवस्तु नेपालले पठाएको भन्सारको अभिलेख देखाएको छ। जुन २ अर्ब ४३ करोड ८ लाख ८९ हजार रूपैयाँ अर्थात् ९४ प्रतिशत व्यापार घाटा हो। अघिल्लो आर्थिक वर्ष २०७९/८० को सोही अवधिमा नेपालले ९२ प्रतिशत व्यापार घाटा व्यहोरेको थियो। कार्यालयका अनुसार सो अवधिमा ४७ करोड ११ लाख ५२ हजार रूपैयाँको मालवस्तु नेपालले निर्यात गर्दा सोही अवधिमा ५ अर्ब ६५ करोड २० लाख ६५ हजार रूपैयाँको मालवस्तु आयात गरेको थियो। जुन नेपालका लागि ५ अर्ब १८ करोड ९ लाख १३ हजार रूपैयाँ अर्थात् ९२ प्रतिशत व्यापार घाटा हो।

भन्सार अधिकारी र व्यवसायीहरुका अनुसार आर्थिक वर्ष ०६१/६२

सहकारी दिवसमा भापाका ठूला सहकारीलाई सम्मान

भापा(प्रस)। 'सहकारीमा सुशासन, प्रविधि र एकीकरण' भन्ने मूल नाराका साथ मंगलवार देशभर ६७औं राष्ट्रिय सहकारी दिवस मनाइएको

छ। २०१३ साल चैत २० गते चितवनमा बखानपुर सहकारी संस्थाको दर्ता भएको दिनको स्मरणमा यो दिवस मनाउने गरिन्छ।

भापा जिल्ला सहकारी संघको आयोजनामा भाँकी, र्याली, जनसभा गर्दै बिर्तामोडमा शक्ति प्रदर्शनसहित सहकारी दिवस मनाइएको हो। बिर्तामोडस्थित सिटी सेन्टर परिसरमा बृहत जनसभाको आयोजना गर्दै मूल नारालाई सार्थक कार्यान्वयन गर्ने मन्तव्यका साथ दिवस मनाइएको हो।

नेपाल सरकारका कानून, न्याय तथा संसदीय मामिला मन्त्री पदम गिरीको प्रमुख आतिथ्यमा

❖ बाँकी तस्रो पृष्ठमा

अटो दुर्घटनामा एकको मृत्यु, अर्का गम्भीर घाइते

बिर्तामोड(प्रस)। भापाको बिर्तामोड-३ बिर्तामोडमा मंगलवार साँझ अटो दुर्घटनामा एक जनाको मृत्यु भएको छ भने अर्का एक जना गम्भीर घाइते भएका छन्।

बिर्तामोडबाट गरावनी जाँदै गरेको प्र १-०१-००२ ह ६२१ नम्बरको अटो साँझ सवा सात बजे महेन्द्रल मावि अगाडिको सडकमा अनियन्त्रित भई पल्टिँदा ताप्लेजुड घर भई हाल बिर्तामोड ९ बस्ने ३६ वर्षीय भीमबहादुर तामाङको मृत्यु भएको हो। दुर्घटनामा ताप्लेजुड जिल्लाको पाथीभरा याङवरक-२ बस्ने ३१ वर्षीय सामना लिम्बू र तामाङ घाइते भएका थिए। उनीहरूलाई उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पताल ल्याइएकोमा तामाङलाई डाक्टरले मृत घोषणा गरेको जिल्ला ट्राफिक प्रहरी कार्यालय भापाले जनाएको छ। अर्का घाइते सामना लिम्बूको गम्भीर अवस्थामा अस्पतालमा उपचार भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ।

तीव्र गतिका कारण सो अटो सडकको पल्टिँदा ताप्लेजुड घर भई हाल बिर्तामोड ९ बस्ने ३६ वर्षीय भीमबहादुर तामाङको मृत्यु भएको हो। दुर्घटनामा ताप्लेजुड जिल्लाको पाथीभरा याङवरक-२ बस्ने ३१ वर्षीय सामना लिम्बू र तामाङ घाइते

भएका थिए। उनीहरूलाई उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पताल ल्याइएकोमा तामाङलाई डाक्टरले मृत घोषणा गरेको जिल्ला ट्राफिक प्रहरी कार्यालय भापाले जनाएको छ। अर्का घाइते सामना लिम्बूको गम्भीर अवस्थामा अस्पतालमा उपचार भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ।

तीव्र गतिका कारण सो अटो सडकको पल्टिँदा ताप्लेजुड घर भई हाल बिर्तामोड ९ बस्ने ३६ वर्षीय भीमबहादुर तामाङको मृत्यु भएको हो। दुर्घटनामा ताप्लेजुड जिल्लाको पाथीभरा याङवरक-२ बस्ने ३१ वर्षीय सामना लिम्बू र तामाङ घाइते

डा. विकास जैशी, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - कलेजो (हिलर), पेट, ब्याक्टिरिअल अल्सर
जिन्डिस, हेपेटाइटिस रोग
समय: प्रत्येक महिनाको अखिर आइतबार, काठमाडौंबाट

डा. दिपायन पाण्डे, MD
विशेषज्ञ - खाला, योग, सोम्वर, फुलरोग
समय: प्रत्येक विहिनार

डा. आलोक झा, MD
विशेषज्ञ - आन्तरिक, नशा, रोग (बाल तथा किशोर मनोचिकित्सक)
समय: प्रत्येक महिनाको पहिलो शनिबार

डा. केशव कु. मण्डल, MD
विशेषज्ञ - नवजात शिशु तथा बाल रोग
समय: दैनिक सेवा

डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS
प्रमुख विशेषज्ञ - हाडजोर्नी, नशा तथा मेरुदण्ड सर्जन
समय: दैनिक सेवा

डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM
विशेषज्ञ - मधुमेह, शार्डराईड, हार्मोन रोग। समय: दैनिक सेवा

डा. धिरज तामाकार, MD
विशेषज्ञ - आन्तरिक मेडिसिन तथा फिजिसियन। समय: दैनिक सेवा

डा. धिरज गिरी, MS
विशेषज्ञ - नाक, कान, घाँटी, टाउको रोग
समय: दैनिक सेवा

प्रा. डा. अरुण सेढाई, MD, DM
प्रमुख विशेषज्ञ - गुगोला (किडनी), पिसाब रोग तथा गुगोला प्रत्यारोपण फिजिसियन
समय: प्रत्येक महिना विर हरिपटलबाट

प्रा. डा. गौरवराज ढकाल, MS, FISS
प्रमुख विशेषज्ञ - मेरुदण्ड (स्पाइन), गर्दन, कम्मर, नशा, दाँड रोग/सर्जन
समय: प्रत्येक महिना विर हरिपटलबाट

डा. धर्मागत भट्टराई, MD, DM
प्रमुख विशेषज्ञ - बाल रोग, एलर्जी तथा रोग प्रतिरक्षा (इम्युनिटी) रोग
समय: प्रत्येक महिना इन्चुलीकेचर सेन्टरबाट

डा. विवेक कट्टेल, MD, FRCI
प्रमुख विशेषज्ञ - बाथरोग तथा (युरिक एसिड), जोर्नी रोग
समय: प्रत्येक महिना न्युवे हरिपटलबाट

स्वास्थ्य सेवाका दैनिकी

जिवनरक्षा पोलिक्लिनिक
एण्ड डायग्नोस्टिक सेन्टर प्रा. लि.

वित्तमोड-८, भद्रपुररोड, भापा (यामाहा शोरूम अगाडि)

जानकारीका लागि सम्पर्क
023-531242/023-591566

प्याथोलोजि ल्याब/भिडियो एक्स-रे/फिजियोथेरापी/विशेषज्ञ ओ.पि.डि.
हेल्थ प्याकेज/केन्टल/डिजिटल एक्स-रे
9817094601

सम्पादकीय

एसईईलाई मर्यादित बनाऔं

चैत्र १५ गतेबाट जारी एसईई परीक्षा भाषापामा शान्तिपूर्वक संचालन भइरहेको छ। अहिलेसम्म नराम्रो केही पनि सुनिएको छैन। तर, अन्य जिल्लाहरूमा एसईई परीक्षा मर्यादित बन्न सकिरहेको छैन। बाहिरबाट हुलका हुल चिट फ्याल्ने गरेको भिडियो भाइरल बनेको छ। छिमेकी मोरङमा खटिएका परीक्षा केन्द्रका केन्द्राध्यक्षसहित छ जना निरीक्षक कारवाहीमा परेका छन्। मोरङको विभिन्न तीन वटा परीक्षा केन्द्रमा खटिएका उनीहरूमाथि कारवाही भएको हो।

माध्यमिक शिक्षा परीक्षा (एसईई) लाई विगतदेखि नै विद्यालय शिक्षाको फलामे ढोकाको रूपमा चित्रण गर्दै आएको पाइन्छ। एसईई परीक्षामा हाजुगुजी र डरको रूपमा नभई रहको रूपमा सम्मिलित हुने मानसिकताको खाँचो देखिन्छ। विसं १९९० सालदेखि एसएलसीको रूपमा राष्ट्रियस्तरमा लिइँदै आएको विद्यालयतहको एकमात्र परीक्षाको नतिजा विगतदेखि नै उत्साहप्रद देखिँदै। विसं १९९८ सालमा सबभन्दा बढी ७७ दशमव ७८ प्रतिशत र विसं २०३८ सालमा सबभन्दा घटी १६ दशमव ६८ प्रतिशत परीक्षार्थी उत्तीर्ण भएको देखिन्छ। विगतका परीक्षाको विषयगत औसत प्राप्तांक हेर्दा अंग्रेजीमा सबभन्दा घटी ३३ दशमव २४ र सबभन्दा बढी सामाजिकमा ४८ दशमव ०४ भएको पाइन्छ।

शिक्षा क्षेत्रमा धेरै अभ्यास र लगानी भए तापनि विद्यार्थीको उपलब्धिमा भन्नु हास आउनु गम्भिर चिन्ताको विषय हो। यदि लामो समयसम्म विद्यार्थीको उपलब्धिस्तर ५० प्रतिशत पनि नपुग्नुमा के विद्यार्थी मात्रै दोषी छन् त? वस्तुनिष्ठ अध्ययन गरी वास्तविकता पहिल्याउन अल्छी गर्नुहुन्न। उपलब्धिस्तर शतप्रतिशत पुऱ्याउन राज्य, अभिभावक, विद्यालय, विद्यार्थी र नागरिक समाजलगायतको भूमिका कस्तो हुनुपर्छ? निकर्षाल गर्न बिलम्ब भैसकेको छ। एसईईलाई अधिकतम उपलब्धिमूलक बनाउन अभिभावकको पनि उत्तिकै महत्व रहन्छ। छोराछोरीलाई अनावश्यक दवाव नदिने, उनीहरूको आहार विहारलाई स्वस्थकर बनाउने, पढ्ने लेख्ने सामग्री तथा बस्ने स्थानको उपयुक्त वातावरण बनाई सहजता प्रदान गर्ने एवं उत्साह र ढाडस दिएर मर्यादित रूपमा परीक्षा दिन प्रोत्साहित गर्नु एक असल अभिभावकको जिम्मेवारी भित्र पर्दछ। यसमातेमा एसईई अभिभावकको लागि पनि एक समझदार अभिभावक भए नभएको जाँचिने परीक्षा हो भन्दा अन्यथा नहोला।

• ललितकुमार यादव

कृषि क्षेत्र नेपालको अर्थतन्त्रको मेरुदण्डको रूपमा छ। नेपालका ६२ प्रतिशत परिवार कृषि कार्यमा लागेको र ६७ प्रतिशत जनसंख्या कृषक परिवारभित्र पर्ने तथ्यांकले देखाउँछ। नेपाली समाज कृषि समाज हो। तर, बिडम्बना नै भन्नुपर्छ- ४५ प्रतिशत कृषक परिवारलाई मात्रै कृषि उत्पादनबाट भएको आम्दानीले वर्षेभरि खान पुगेको देखिन्छ। ७९ प्रतिशत कृषकको मुख्य पेसा कृषि नै रहेको छ। संयुक्त राष्ट्र खाद्य एवं कृषि संगठन (एफएओ) का अनुसार विश्व जनसंख्याको ६७ प्रतिशत हिस्सा कृषि क्षेत्रमा निर्भर छ। विश्व अर्थतन्त्रमा कृषि एवं पशुपालन उद्योगको योगदान ३९ प्रतिशत रहेको आकलन गरिन्छ। पिछ्ल्ला केही वर्षयता विश्व अर्थतन्त्रको विकासमा कृषि क्षेत्रको भूमिकामा महत्वपूर्ण प्रगति भएको छ। तर, नेपालको कृषि निर्वाहमुखी सीमित रहेका कारण अर्थतन्त्रमा यथोचित योगदान गर्न सकेको छैन। कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा कृषि क्षेत्रको योगदान क्रमशः घट्दै गएको छ भने अन्य क्षेत्रको योगदान बढ्दै गएको छ।

वार्षिक जनसंख्या वृद्धिदरसँग कृषि उत्पादन

र उत्पादकत्व वृद्धिको तालमेल मिल्न नसक्दा कृषि उपजमा मुलुकको निर्भरता बढ्दै गएको छ। नेपालको कृषि क्षेत्रमा परम्परागत खेती प्रणाली, मनसुना अत्यधिक निर्भरता, सीमित प्रकृतिका बाली, बजारको अभाव, कृषिसम्बन्धी ज्ञानको कमी, पर्याप्त पूर्वाधारको कमीलगायतका चुनौती छन्। नेपालको कृषि क्षेत्रका मुख्य समस्याहरू उत्पादित कृषि उपजहरू बजारसम्म पुऱ्याउन भरपर्दो पूर्वाधारको अभाव, नवीन प्रविधिको अभाव, ऋणको उपलब्धता नहुनु, जमिनको खण्डीकरण, सिँचाइको अभाव, सरकारी अनुदानको कमी आदि हुन्।

कृषकले आफ्नो उत्पादनको उचित मूल्य पाउन सकेका छैनन् भने कतिपय अवस्थामा लगानीसमेत उठ्न सकेको हुँदैन। त्यसैले कृषिमा किसानको रुचि छैन। कृषकको लागि बाध्यताको पेसा बन्न पुगेको छ, कृषि कृषि मजदुरले आफ्नो परिश्रमको उचित मूल्य पाउन सकेका छैनन्। त्यसैले नेपालको कृषि क्षेत्र मजदुरको अभाव भोग्नु बाध्य छ भने नेपाली युवा खाडीमा पसिना बगाउन बाध्य छन्। कृषि पेसालाई सम्मानित बनाई युवा जनशक्तिलाई श्रम, सीप तथा पुँजीसहित कृषि क्षेत्रमा आकर्षित गर्न नसक्दा बेरोजगारीलाई कृषि क्षेत्रले पर्याप्त सम्बोधन गर्न सकेको छैन न त कृषिमा प्रगति हुन सकेको छ। कृषि विकास रणनीति (सन् २०१५-२०३५) ले कृषि तथा पशुपक्षीजन्य उत्पादनको व्यवसायीकरण, यान्त्रीकरण र विविधीकरण गरी यस क्षेत्रलाई प्रतिस्पर्धी बनाउन जोड

दिएको छ। १५औं योजनामा कृषि क्षेत्रको औद्योगीकरणका माध्यमबाट थप रोजगारी सिर्जना गरी आयआर्जन, गरिबी निवारण तथा आयात व्यवस्थापनका सम्बन्धमा व्यवस्था गरिएको छ। कृषि विकास रणनीति कार्यान्वयनको सहयोगी परियोजनाको रूपमा २०७३/७४ देखि लागू हुने गरी १० वर्षे अवधिको लागि प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना सञ्चालनमा ल्याइएको छ। हरेक वर्षको नीति तथा कार्यक्रम, बजेट, योजना, सरकारको घोषणाहरूमा कृषिलाई प्राथमिकता राख्दै कृषिबाट समृद्धि बन्न कहिल्यै छुटाईदैन तर कृषिमा प्रगतिको गति शून्य प्रायः छ।

कृषि क्षेत्रको आधुनिकीकरण, व्यावसायीकरण र औद्योगीकरण सरकारको घोषणा, पार्टीका नारा र नेताका भाषणमा सीमित छ। विप्रेषणले आम नेपालीको खाना र घरबार चलेको छ। तर, हाम्रो खेतबारी बोभै छ। सरकारले कृषि क्षेत्रको विकासका लागि ल्याएका कतिपय कार्यक्रमबाट वास्तविक किसान लाभान्वित हुन सकेका छैनन्। बिचौलिया र टाढाबाटाले मात्रै फाइदा लिइरहेछ। कुल कृषक परिवारको ४ प्रतिशत परिवार मात्रै कृषि विमाबाट लाभान्वित हुन सकेको छ। ५५ प्रतिशत क्षेत्रफलमा सिँचाइ सुविधा पुगेको र तीन प्रतिशत कृषक परिवारले माटो परीक्षण गराएको तथ्यांकले देखाउँछ। कृषक परिवारका ६ प्रतिशत सदस्यहरूले औपचारिक कृषि तालिम लिएका छन्। जमिनको खण्डीकरणका कारण उत्पादकत्व

घट्दै गएको छ। कृषक परिवारको संख्या बढ्दै गएको छ भने खेती गरिने जमिनको क्षेत्रफल घट्दै गएको छ। पिछ्ललो समय आधुनिक कृषि भनिरहे पनि भूगोलअनुसार आधुनिक कृषि औजारको उपयोग हुन सकेको छैन। खेतीपातीको बेलामा सधैं बिउ र मलखादको अभाव हुने गरेको छ। जनशक्तिको अभाव पनि उत्तिकै छ। किसानको सीप विकास हुन सकेको छैन। सीप विकासको लागि तालिम प्रदान गर्न सकिएको छैन न त खेती गरिएको स्थानमा प्राविधिक सेवा नै उपलब्ध गराउन सकिएको छ। किसानले अभाव अभाव भएल्लु परेको कारण समयमा खेतीपाती गर्न सकेका छैनन्। परिणामस्वरूप उत्पादनमा समस्या आउने गरेको छ। मौसमी अनिश्चितताको कारण कृषि क्षेत्र भन्नु प्रभावित भएको छ र बहुआयामिक प्रभाव परेको छ।

नयाँ प्रविधिको प्रयोग र आधुनिक विज्ञानबाट कृषियोग्य जमिन कम रहेका केही देश राम्ररी लाभान्वित भएको पाइन्छ। जापान, अमेरिका, जर्मनी, अस्ट्रेलिया, ब्राजिललगायतका देशहरूले कृषिमा १०-१५ प्रतिशत मानिस मात्र सहभागी हुँदा पनि लगभग ५० प्रतिशतभन्दा बढी कृषिजन्य सामग्री निर्यात गर्न सफल भएका छन्। यो आधुनिक कृषि प्रणालीबाट सम्भव भएको हो। नेपालको कुल खेतीयोग्य जमिन ३० लाख ९१ हजार हेक्टर रहेको छ। २२ लाख १८ हजार हेक्टर जग्गामा मात्र अहिले कृषिकार्य गरिएको छ भने बहुसंख्यक जनसंख्या कृषि कार्यमा नै लागेका छन्। यतिको खेतीयोग्य

जमिन हाम्रो करिब तीन करोड जनसंख्याको लागि पर्याप्त रहेको छ। तर, नेपाल कृषि उपजमा आत्मनिर्भर हुन सकेको छैन।

नेपाल, जहाँको माटोमा सबै खालको खेतीपाती गर्न सकिन्छ। भौगोलिक दृष्टिकोणले उच्च हिमाली क्षेत्र, पहाड र तराई भएकाले जुनसुकै उत्पादन लिन सम्भव छ। उच्च हिमाली क्षेत्रमा याक, भेडा, बाख्रा र फलफूल उत्पादनको प्रशस्त सम्भावना छ भने पहाडमा गोडामुडी, कफी, चिया, फुल, बाख्रा, कुखुरा र तराईमा धान, गहुँ, आलु, तरकारी, दूध, पोल्टीलगायतका उत्पादन सम्भव छ। दलहन र तेलहन उत्पादनको सम्भावना उत्तिकै छ। तर, नेपाल कृषि उपजमा आत्मनिर्भर हुने गरी अधिकांश कृषि उपजको उत्पादन गर्न सकेको छैन।

कृषि क्षेत्रको विकास र विस्तारबाट गरिबी निवारण, खाद्य सुरक्षा, आर्थिक वृद्धि एवं आर्थिक विकास सम्भव छ। विकसित तथा विकासशील दुवैखाले मुलुकको अर्थतन्त्रमा कृषि क्षेत्रको महत्वपूर्ण भूमिका रहन्छ। कृषि क्षेत्र विश्वभर नै खाद्यान्न, रोजगारी र आयको स्रोत रहिआएको छ। नेपालको कृषि क्षेत्रले दुर्द्विहाई जनसंख्यालाई रोजगारी प्रदान गर्न सक्छ। ग्रामीण क्षेत्रमा बसोबास गर्ने नेपालीको उन्नति तथा समुन्नतिको आधार कृषि क्षेत्र नै रहेको छ। समृद्धि प्राप्त गर्न युवा जनशक्तिलाई कृषिमा आकर्षित गर्न अत्यन्त जरुरी छ। त्यसका लागि कृषिमा रूपान्तरणको खाँचो छ।

सार्वजनिक प्रसारणको व्यग्र प्रतीक्षा

• बुद्धबहादुर केसी

सार्वजनिक प्रसारणको इतिहासलाई हेर्दा सन् १९९० को दशकमा यसको प्रारम्भ भएको पाइन्छ। सार्वजनिक प्रसारणलाई जनहितकारी प्रसारण वा लोककल्याणकारी प्रसारण भनेर पनि चिनिन्छ। एउटा सार्वजनिक प्रसारण संस्था विपत्, महामारी, प्राकृतिक प्रकोप, निर्वाचन एवं संकटका बेतालगायत नागरिक सरोकारका मुद्दामा जनताप्रति उत्तरदायी र स्वार्थबाट मुक्त रहन सक्ने अपेक्षा गरिन्छ। सार्वजनिक प्रसारणलाई चिनाउने नाम फरक फरक भए पनि मुख्य गरी यसको परिभाषामा स्वनियन्त्रण, निःस्वार्थ, निष्पक्ष र जनउत्तरदायी विशेषतालाई बढी जोड दिँदै आएको पाइन्छ। सार्वजनिक प्रसारणका रूपमा विश्वमा चिनिएका प्रसारण संस्थामा विबिसी सबभन्दा अगाडि पर्छ। त्यस्तै एनएचके, एबीसी, केबिएस, अमेरिकाको एनएफए, प्रसार भारती आदि पनि प्रचलित नाम हुन्। नेपालको सन्दर्भमा हेर्ने हो भने २००७ सालमा स्थापना भएको सरकारी प्रसारण सेवा अन्तर्गतको रेडियो नेपाल र २०४१ सालमा स्थापना भएको नेपाल टेलिभिजनलाई सार्वजनिक प्रसारण संस्थामा रूपान्तरण गर्न सकिएको छैन। २०६३ सालमा बन्नीबहादुर कार्कीको संयोजकत्वमा गठित आयोगले रेडियो नेपाल र नेपाल टेलिभिजनलाई सार्वजनिक प्रतिष्ठानमा रूपान्तरण गर्ने सुझाव दिएको पाइन्छ। आर्थिक वर्ष २०६२/६३ मा तत्कालीन सांसद राधेश्याम अधिकारीको संयोजकत्वमा गठित उच्चस्तरीय मिडिया सुझाव आयोगले पनि सार्वजनिक प्रसारणकै विषयलाई निरन्तरता दिएको पाइन्छ। सञ्चारकर्मी र धु मैनाली संयोजक रहेको रेडियो नेपाल र नेपाल टेलिभिजन समाधिगत सुधार समितिको प्रतिवेदन, २०७५ ले पनि यी दुवै संस्थालाई एउटै व्यवस्थापनमा लगी जनसेवी प्रसारणमा रूपान्तरण गर्ने विषयलाई अँगुल्याएको छ। यसै गरी आव २०७१/७२ को बजेट वक्तव्यमा त भन्नु रेडियो नेपाल र नेपाल टेलिभिजनको वर्तमान संरचनालाई परिवर्तन गरी सार्वजनिक प्रसारण सेवाका रूपमा

विकास गर्ने योजना अनुरूप नीर शाहको संयोजकत्वमा कार्यदल बनाई सुझाव लिएको पाइन्छ। रेडियो नेपाल र नेपाल टेलिभिजनलाई सार्वजनिक प्रसारण संस्थाका रूपमा रूपान्तरण गर्न कानून निर्माण आवश्यक भएकाले सार्वजनिक सेवा प्रसारणसम्बन्धी कानूनलाई संशोधन र एकीकरण गर्न बनेको विधेयक सञ्घीय संसद् को राष्ट्रिय सभाबाट पारित भइसकेको छ। आयसम्म आइपुग्दा सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयको अगुवाइमा प्रतिनिधि सभामा प्रस्तुत भएको यो विधेयक प्रतिनिधि सभामा संशोधनहरू प्राप्त भई दफाबार छलफलको क्रममा छ। नेपालको संविधानमा व्यवस्था भएबमोजिम नागरिकका विचार र अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको संरक्षण र संवर्धन गर्नु सरकारको दायित्व हो। संविधानमा उल्लेख गरिएका सूचनाको हक पाउने, दिने र पाएको सूचना सार्वजनिक गर्ने कार्यहरू राज्यद्वारा गर्नुपर्ने भएकाले सार्वजनिक प्रसारण संस्थाको आवश्यकतालाई रेडियो नेपाल र नेपाल टेलिभिजनलाई सार्वजनिक प्रसारण सेवाका रूपान्तरण गर्ने खोज्नुको मुख्य कारकका रूपमा लिन सकिन्छ। सार्वजनिक हित र आमनागरिकको स्वार्थलाई सर्वोपरि राखी सोही अनुरूपका सेवा प्रदान गर्ने, पूर्ण सम्पादकीय स्वतन्त्रतासहित समसामयिक र राष्ट्रिय महत्वका मामिलामा आलोचनात्मक र वैकल्पिक धारणालाई समेत सम्मान, स्थान र महत्व दिन साथै बहुलवादी आमसञ्चार माध्यमका रूपमा प्रसारण संस्थाहरूलाई विकास गर्दै लैजान पनि सार्वजनिक प्रसारणको आवश्यकता महसुस भएको हो। सामान्यतया रेडियो नेपाल र नेपाल टेलिभिजनलाई सार्वजनिक प्रसारण संस्थामा रूपान्तरण गर्न निम्न चरण पूरा गर्नुपर्ने देखिन्छ :

पूर्वतयारी
यस अन्तर्गत सार्वजनिक प्रसारण संस्थामा रूपान्तरण हुने संस्थाले सार्वजनिक संस्थाको संरचना/ढाँचा, सञ्चालन कार्यविधि, नीतिगत छनोट, संरचनागत उत्तरदायित्व, नागरिक सहभागिता, श्रोता/दर्शक सम्बन्ध आदिको तयारी गर्दै जानुपर्ने हुन्छ। त्यस्तै सार्वजनिक प्रसारण सामग्रीको उत्पादन/प्रसारण र यस्ता सामग्रीको बहुभाषिक उपयोग/प्रयोग गर्नुपर्ने हुन्छ। सार्वजनिक प्रसारणको मुख्य सतिका रूपमा रहेका प्रसारण पहुँच/प्राविधिक क्षमता शतप्रतिशत जनसंख्यामा पुगेको हुनु पर्दछ। सार्वजनिक प्रसारण माध्यमले

इन्जिनियरिङ/प्राविधिक पूर्वाधारको निर्माण गरी विभिन्न प्राविधिक/प्लेटफर्मको प्रयोग गर्न सक्नु पर्दछ। साथै चल/अचल सम्पत्तिको उपयोग/व्यवस्थापन, हक हस्तान्तरणलगायत संस्थाको वित्तीय व्यवस्थाको पनि याँकन भएको हुनु पर्दछ। यसका अतिरिक्त पूर्वतयारीका चरणमा विद्यमान जनशक्तिको/मानव संसाधनको आवश्यक तयारी, जनहितकारी विषयवस्तुको उत्पादन/प्रसारणमा वृद्धि, जनशक्तिका समावेशीकरण र विविधीकरण, सार्वजनिक भावना र सार्वजनिक सिद्धान्तको बुझाई, विभिन्न सार्वजनिक प्रसारण निर्देशिकाको अभ्यास, सार्वजनिक प्रसारण विधेयकमा सबै राजनीतिक पक्षको समझदारी/सहमति जस्ता विषयको ठुलो आवश्यकता र महत्व रहन्छ। साथै संलग्न कर्मचारी वर्गमा सार्वजनिक प्रसारणसम्बन्धी तालिम तथा उनीहरूको 'माइन्ड सेट' पनि अर्को आवश्यक तत्व हो।

सङ्क्रमणकाल
प्रस्तावित सार्वजनिक प्रसारण विधेयकले ऐनको रूप लिएपछि अर्को भाषामा भन्दा संघीय संसद्बाट सार्वजनिक प्रसारण ऐन जारी भएपछि विद्यमान ऐन/कानून/गठन आदेशबाट सञ्चालित संस्थाको कानुनी संरचना परिवर्तन हुनु पर्दछ। फलस्वरूप ऐनपछि नियमावली/विनियमावली र आवश्यक निर्देशिका/कार्यविधि तयार गर्नुपर्ने हुन्छ। सकेसम्म सङ्क्रमणकाललाई छोटो अवधिमा फते गर्ने आवश्यक कानुनी कार्यनीति समयमा लागू गरी ऐन अनुसारका निर्देशन/सञ्चालन परिपद्ध, कार्यकारी समिति, व्यवस्थापन तथा विभागहरू, शाखाहरूको स्थापना गरी सार्वजनिक प्रसारण संस्थालाई नभड्कौं थप आवश्यक संरचना/शाखा/समिति निर्माणलगायत रेडियो, टेलिभिजन र डिजिटल प्लेटफर्मको आवश्यक शाखाहरू तथा प्रादेशिक र स्थानीय संरचनाहरू पनि स्थापना गर्दै जानु पर्दछ। सङ्क्रमणकालमा हालका विद्यमान संरचना पूर्णतया हटेर सार्वजनिक प्रसारण ऐन/नियम अनुसारको संरचना खडा भइसक्नु पर्दछ। सार्वजनिक प्रसारणका रूपमा रूपान्तरित भइसकेको अन्य देशको अनुभवमा यो सङ्क्रमणकाल एकदेखि दुई वर्षसम्म रहने गरेको पाइन्छ। यो समयका लागि सङ्क्रमणकालीन संयन्त्र जस्तै : कार्यकारी, सञ्चालक समिति, प्राविधिक सहयोग संयन्त्रसमेत गठन गरी कामकाज गर्न पनि सकिन्छ।

सार्वजनिक प्रसारणमा रूपान्तरण

यस चरणमा आइपुग्दा सङ्क्रमणकाल पनि गुन्रिसरकेर प्रसारण संस्थाले पूर्ण रूपमा सार्वजनिक प्रसारणमा रूपान्तरण भई आमनागरिकका सबै सरोकारका विषयलाई सम्बोधन गर्न सक्ने प्रकृतिका समाचार/सूचना/कार्यक्रमलगायत अन्य सन्देशमूलक श्रव्य/दृश्य सामग्री मुलुकभर प्रसारण गर्न सक्ने र सार्वजनिक प्रसारणको सिद्धान्त अनुसार निष्पक्ष, तटस्थ सत्य/तथ्य, स्वाधीनरहित र जनउत्तरदायी प्रसारणका रूपमा कार्य गर्न सक्ने अवस्थामा रूपान्तरण भइसकेको हुनु पर्दछ। यो समय भनेको सार्वजनिक प्रसारण संस्थाको योजना, नयाँ प्रविधि, सम्पत्ति परीक्षण, मानव संसाधन, श्रोता/दर्शक सम्बन्ध, कार्यक्रम परामर्श समिति, उजुरी/गुनासो सुनुवाइ संयन्त्र, नवीनतम बहुप्रविधि, सार्वजनिक सुनुवाइ, अनुसन्धान र विकास तथा सार्वजनिक प्रसारणका आवश्यक संयन्त्रहरूले पूर्ण रूपमा काम गर्न थालेको अवस्था हो। रेडियो नेपालको हालको अवस्था सार्वजनिक प्रसारणमा रूपान्तरण अन्तर्गत रेडियो नेपाल अहिले पूर्वतयारीको अवस्थामा छ। यो संस्था वर्तमानमा विकास समिति ऐन, २०१३ अन्तर्गत रेडियो प्रसार सेवा विकास समिति गठन आदेश २०४१ सालबाट सञ्चालित हुँदै आएको छ। रेडियो नेपाल सार्वजनिक प्रसारण संस्था उन्मुख छ भने विभिन्न आधार छन्। जस्तै : सार्वजनिक प्रसारणको पहिलो आधार भनेको शतप्रतिशत पहुँच हुनु हो, जसमा हाल रेडियो नेपालले ९३ प्रतिशत जनतामा प्रसारण पहुँच पुऱ्याएको अवस्था छ। त्यस्तै सार्वजनिक प्रसारण संस्थाले विविधतापूर्ण सामग्री (चाख/स्वादका हिसाबले) प्रसार गर्नुपर्ने हुन्छ, जुन रेडियो नेपालले पनि गर्दै आएको छ। यद्यपि यो पर्याप्त छैन। सरकारको विकास समिति भएका नाताले वर्तमान अवस्थामा सार्वजनिक प्रसारणका रूपमा रेडियो नेपालले पूर्णतः स्वाधीनरहित भएर प्रसारण सामग्री उत्पादन तथा प्रसारण गर्नमा कठिनाई पनि देखिएका छन्। जे भए पनि रेडियो नेपालले ७० देखि ८० प्रतिशत सामग्री सार्वजनिक महत्व र राष्ट्रिय दायित्वका विषयमा उत्पादन र प्रसारण गर्दै आएको छ। आगामी दिनमा निर्माण हुने सार्वजनिक प्रसारणको मिश्रित वित्तीय स्रोत मोडेलमा यसले सहजै काम गर्न सक्ने देखिन्छ। यसका अलावा सार्वजनिक प्रसारणका लागि आवश्यक प्राविधिक पूर्वाधारहरू देशभरि रहेका छन्।

सालबसाली नेपाल सरकारबाट प्राप्त कर्मचारीको तलबभत्ता र विभिन्न कार्यक्रमका लागि अनुदान रकम र रेडियो नेपालको आफ्नै विज्ञापन, व्यवसाय र अन्य आम्दानीबाट प्राप्त रकमसमेत गरी यसको सञ्चालन/व्यवस्थापन हुँदै आएको देखिन्छ तर सार्वजनिक प्रसारण भइसकेपछि भने राज्य कोषबाट प्राप्त रकम (कुनै सेवा शुल्क वा करबाट प्राप्त रकम) तथा मिश्रित वित्तीय स्रोतबाट सञ्चालन भएको खण्डमा सार्वजनिक प्रसारण संस्था आफैँले सञ्चालन गर्नु पर्दछ। यो समय भनेको सार्वजनिक प्रसारण संस्थाको योजना, नयाँ प्रविधि, सम्पत्ति परीक्षण, मानव संसाधन, श्रोता/दर्शक सम्बन्ध, कार्यक्रम परामर्श समिति, उजुरी/गुनासो सुनुवाइ संयन्त्र, नवीनतम बहुप्रविधि, सार्वजनिक सुनुवाइ, अनुसन्धान र विकास तथा सार्वजनिक प्रसारणका आवश्यक संयन्त्रहरूले पूर्ण रूपमा काम गर्न थालेको अवस्था हो। रेडियो नेपालको हालको अवस्था सार्वजनिक प्रसारणमा रूपान्तरण अन्तर्गत रेडियो नेपाल अहिले पूर्वतयारीको अवस्थामा छ। यो संस्था वर्तमानमा विकास समिति ऐन, २०१३ अन्तर्गत रेडियो प्रसार सेवा विकास समिति गठन आदेश २०४१ सालबाट सञ्चालित हुँदै आएको छ। रेडियो नेपाल सार्वजनिक प्रसारण संस्था उन्मुख छ भने विभिन्न आधार छन्। जस्तै : सार्वजनिक प्रसारणको पहिलो आधार भनेको शतप्रतिशत पहुँच हुनु हो, जसमा हाल रेडियो नेपालले ९३ प्रतिशत जनतामा प्रसारण पहुँच पुऱ्याएको अवस्था छ। त्यस्तै सार्वजनिक प्रसारण संस्थाले विविधतापूर्ण सामग्री (चाख/स्वादका हिसाबले) प्रसार गर्नुपर्ने हुन्छ, जुन रेडियो नेपालले पनि गर्दै आएको छ। यद्यपि यो पर्याप्त छैन। सरकारको विकास समिति भएका नाताले वर्तमान अवस्थामा सार्वजनिक प्रसारणका रूपमा रेडियो नेपालले पूर्णतः स्वाधीनरहित भएर प्रसारण सामग्री उत्पादन तथा प्रसारण गर्नमा कठिनाई पनि देखिएका छन्। जे भए पनि रेडियो नेपालले ७० देखि ८० प्रतिशत सामग्री सार्वजनिक महत्व र राष्ट्रिय दायित्वका विषयमा उत्पादन र प्रसारण गर्दै आएको छ। आगामी दिनमा निर्माण हुने सार्वजनिक प्रसारणको मिश्रित वित्तीय स्रोत मोडेलमा यसले सहजै काम गर्न सक्ने देखिन्छ। यसका अलावा सार्वजनिक प्रसारणका लागि आवश्यक प्राविधिक पूर्वाधारहरू देशभरि रहेका छन्।

Pratidin National Daily

तपाईं जहाँ भएपनि प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि
लगइन गर्नुहोस
www.pratidindaily.com

विश्व अटिजम सचेतना दिवसमा र्याली

लोकतन्त्रवादी आदिवासी महासंघको प्रदेश अधिवेशन स्थगित

बिर्तामोड(प्रस)। अप्रिल २ अर्थात 'विश्व अटिजम सचेतना दिवस' भन्नाको बिर्तामोडमा पनि मनाइएको छ । न्याय र विकासका लागि सामाजिक सञ्जाल (एसएनजेडी) को संयोजनमा सचेतना दिवस मनाइएको हो । अटिजमबारे सचेतना जगाउने र यसको बारेमा अधिकतम मानिसहरूमा जानकारी दिने उद्देश्यले चालीसहस्रको कार्यक्रम आयोजना गरिएको एसएनजेडीका कार्यक्रम संयोजक कुमार चुडालले जानकारी दिए । हनुमान कम्प्लेक्सबाट शुरु भएको चाली वान स्टाप मलबाट पूर्वमा इलाका प्रहरी कार्यालयबाट पुनः हनुमान कम्प्लेक्स अगाडी आएर कोणसभामा परिणत भएको थियो । चालीमा करिब १५० जना सहभागी थिए ।

सरोकारवाला निकायसँग समन्वय गरी सञ्चालन गरिएको उनले जानकारी दिए । उनले उक्त मोतकक्षाको स्तरवृद्धिका लागि पालिकाले थप सहयोग गर्ने प्रतिबद्धतासमेत व्यक्त गरे । चालीमा सहभागीहरूलाई अटिजमको बारेमा अधिकतम प्रचार गर्न उनले आग्रह गरे । एसएनजेडीका कार्यक्रम संयोजक चुडालले धेरै अभिभावकहरूले अटिजमको बारेमा थाहा नपाउँदा बालबालिकाको अवस्था जटिल बनिरहेको बताए । सानै उमेरमा अटिजमको बारेमा जानकारी पाएमा विभिन्न शैरापीको माध्यमबाट उनीहरूको जीवनयापनमा सहजता ल्याउन सकिने बताए । बालबालिकाको पढ्न पाउने अधिकारको सम्मान गर्दै बिर्तामोड नगरपालिकाले बिर्ताबजार स्थित महेन्द्र रत्न माविमा अटिजम प्रोत्तकशा

प्रचार प्रसारको आवश्यकता रहेको उनले बताए । कार्यक्रममा सहभागी इकम कलेज, मनकामना कलेज, आदर्श स्कुल अफ होटल म्यानेजमेन्टका विद्यार्थी तथा विद्यालयका प्रतिनिधि लगायत सम्पूर्ण सहभागीहरूलाई उनले धन्यवाद दिए । कार्यक्रममा सहभागीहरूले विभिन्न नारा लेखिएको प्लेकार्ड तथा ब्यानर प्रदर्शन गरेका थिए । अभिभावकहरूले अटिजमको थिम तथा नारा उल्लेखित टीसर्ट लगाएका थिए । कार्यक्रममा अटिजम भएका बालबालिका, अभिभावक, विभिन्न संघ संस्थाका प्रतिनिधि, कलेजका विद्यार्थीहरूको उपस्थिति रहेको थियो ।

त्यस्तै एसएनजेडीले सञ्चालन गरिरहेको प्यारेन्ट चाइल्ड ट्रेनिङ सेन्टर र महेन्द्र रत्नमाविको अटिजम स्रोत कक्षामा भएका बालबालिका तथा अभिभावकहरूसित सचेतना कार्यक्रम समेत सम्पन्न गरेको छ । अटिजम भएका बालबालिका तथा अभिभावकहरूले विभिन्न नारा र सचेतना लेखिएको प्लेकार्ड प्रदर्शन तथा अटिजमको थिम निलो रङ भएको मेनवली बोलेका थिए ।

अप्रिल महिना अटिजम सचेतना महिना भएकाले एसएनजेडीले अष्ट्रेलियन दूतावाससँगको सहकार्यमा बिर्तामोडको भाटभटेनी सुपरमार्केट, वान स्टाप मल, हनुमान कम्प्लेक्स, विभिन्न कलेजहरूमा अटिजमका लक्षण तथा विभिन्न सचेतनामूलक जानकारी उल्लेखित स्टेण्ड बोर्ड राखेको छ । उक्त बोर्डमा फोटो छिचरेर सामाजिक सञ्जालमा पोस्ट गर्दा बढी लाइक, शेयर तथा कमेन्ट प्राप्त गर्ने पोष्टलाई क्रमशः चार हजार, तीन हजार र दुई हजार रूपैयाँ पुस्कृतर प्रदान गरिने एसएनजेडीका कार्यक्रम अधिकृत रञ्जन धमलाले जानकारी दिए । यो महिनाभर अटिजम सचेतनामूलक विभिन्न पोष्ट तथा पर्चाहरू समेत वितरण गरिने धमलाले बताए ।

बिर्तामोड(प्रस)। नेपाली कांग्रेसको भ्रातृ संस्था नेपाल लोकतन्त्रवादी आदिवासी/जनजाति महासंघको कोशी प्रदेश अधिवेशन स्थगित भएको छ । यही चैत २६ र २७ गते भन्नाको बिर्तामोडमा सो अधिवेशन हुने कार्यक्रम रहेको थियो ।

महासंघका केन्द्रीय सदस्य एवं कोशी प्रदेश संयोजक विश्वदीप लिङ्देनले मंगलवार एक विज्ञापित जारी गरी आगामी बैशाख १५ गते इलाम २ मा हुन लागेको उपनिर्वाचनमा दृढतापूर्वक खटिनुपर्ने भएकाले महासंघको प्रदेश अधिवेशन स्थगित गर्नुपर्नेको

जनाएका छन् । उपनिर्वाचनमा जीत हासिल गर्न कांग्रेसले सम्पूर्ण शक्ति लगाउने जनाएको छ । यद्यपि अरु दलहरूले उम्मेदवार घोषणा गरेर चुनावी घरदैलो गरिरहेका कांग्रेसले उम्मेदवारको टुंगो लगाउन सकेको छैन ।

सहकारी...

आयोजित सहकारी दिवसमा मन्तव्य राख्दै उनले खाएको ऋण नतिर भन्नु अराजकता भएको प्रष्टयाएका छन् । बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट ऋण लिएर नतिरि भन्नु इतिहासको गम्भीर गल्ती हुनेछ, त्यो ऋण कुनै पनि बेला आफैले वा परिवार वा सन्तान दर सन्तानले तिर्ने पछि मन्त्री गिरिले भने, 'आज ऋण नतिर भन्नेहरू त्यतिबेलासम्म यो धर्तीमा नै भेटिन्छन् ।' नेपाली अर्थतन्त्रमा सहकारीलाई एउटा दर्बिलो खम्बा मानिएको प्रष्टयाँदै मन्त्री गिरिले भने, 'सहकारी कमजोर भयो भने नेपालमा निरपेक्ष गरिबी भोगिरहेका जनता भोकभोकै पर्ने छन् ।' उनले सहकारीमाथिको आक्रमण निमुखा जनतालाई भोकै राख्ने चलखेलमात्रै भएको बताए । सुशासन र समृद्धिमा वर्तमान सरकार प्रतिबद्ध रहेको प्रष्ट पाँदै मन्त्री गिरिले आफ्नो तर्फबाट सकेसम्म धेरै योगदान गर्ने विश्वास दिए । समृद्ध नेपाल, सुखी नेपालीको राष्ट्रिय आकांक्षा पूरा गर्न सहकारी अभियान सार्थक अभ्यास भएको बताउँदै मन्त्री गिरिले सहकारीको सुरक्षा उतपन्न

हुने कानूनी ऋन्धत र समस्थाहरू निराकरण गर्न सरकार प्रतिबद्ध रहेको जनाए । सहकारीको सुरक्षाका लागि अपिल गरिएका प्लेकार्डसहित १०औं हजार सहकारीकर्मीले बिर्तामोड नगर परिषदमापछि जनसभाका लागि सिटी सेन्टर पुगेका थिए । सो अवसरमा ग्लोबल लिङ्गद्वारा घोषित नेपालको सबैभन्दा ठूलो सहकारी संस्था सहारा नेपाल साकोस लि., दोस्रो ठूलो संस्था नेपाल बहुउद्देश्यीय सहकारी र नवौं स्थानमा रहेको कर्णाली साकोसका अध्यक्ष र प्रमुख कार्यकारी अधिकृतहरूलाई सम्मान गरिएको थियो । सहारा नेपाल साकोसका अध्यक्ष हरिबहादुर राजवंशी र प्रमुख कार्यकारी अधिकृत महेन्द्रकुमार गिरी, नेपाल बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाका अध्यक्ष ठाकुरप्रसाद शिवाकोटी र प्रमुख कार्यकारी अधिकृत लक्ष्मीप्रसाद उप्रेती तथा कर्णाली साकोसका अध्यक्ष टसबहादुर श्रेष्ठ र कार्यकारी प्रमुख कुमार याक्सोलाई प्रमुख अतिथि गिरिले दोसल्ला ओढाएर सम्मान गरेका थिए । भन्ना जिल्ला सहकारी संघका अध्यक्ष गणेश ढकालको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा

संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष महेन्द्रकुमार गिरिले स्वागत गरेका थिए । सो समारोहमा राष्ट्रिय सहकारी महासंघका निवर्तमान अध्यक्ष मिनराज कँडेललाई पूर्वघोषित सहकारी राष्ट्रिय व्यक्तित्व सम्मान तथा पुस्कृतर हस्तान्तरण गरिएको थियो । समारोहमा सम्मानित व्यक्तित्व कँडेलसहित बिर्तामोड नगरपालिकाका उपप्रमुख नगेन्द्रप्रसाद संग्रौला, नेकपा एमाले भन्नाका नवनिर्वाचित अध्यक्ष प्रेमबहादुर गिरी र नेकपा (माओवादी केन्द्र) भन्नाका अध्यक्ष राजु आचार्य (अग्नि) लगायतले सहकारी संस्थालाई व्यवस्थित गर्दै लानुपर्नेमा जोड दिएका थिए । सोही अवसरमा जिल्ला संघले हरेक वर्ष प्रकाशन गर्ने सहकारी स्मारिकासमेत विमोचन गरिएको थियो । कार्यक्रमको सञ्चालन संघका सचिव भवानीप्रसाद दंगलले गरेका थिए । तथ्याङ्क अनुसार भन्नामा ७५६ वटा सहकारी संस्था छन् । जसमध्ये स्थानीय तहले नियमन अधिकार राख्ने ४२३ वटा र प्रदेश सरकारले नियमन गर्ने ३३३ वटा सहकारी संस्थाहरू सञ्चालनमा छन् । जहाँ ६ हजार १०० जनताले प्रत्यक्ष रोजगारी पाएका छन् ।

मेचीनगरमा अजंगको अजिगर भेटियो

मेचीनगर(प्रस)। भन्नाको मेचीनगर-७ सतिघडामा ९ फिट लामो अजिगर फेला परेको छ । मेची चरा तथा वन्यजन्तु संरक्षण समाजका अध्यक्ष देवेन्द्र खरेलको नेतृत्वमा अजिगरको उद्धार गरी बुद्धशान्ति-५ स्थित पाँचपोखरी

- भिडियो एक्स-रे
- एक्स-रे
- इसीजी
- २४ घण्टे इमरजेन्सी सेवा (सञ्चालनको तयारीमा)
- डाइग्नोसिस सेवा (सञ्चालनको तयारीमा)
- गर्भवती जाँच सेवा
- रेबिजिवरुद्ध भ्याक्सिन

- परिवार नियोजन सेवा
- पाठेघरको मुखको क्यान्सर जाँच
- निःशुल्क सुरक्षित गर्भपतन सेवा
- बच्चाहरूमा हुने कुपोषण जाँच तथा व्यवस्थापन
- नसर्ने रोगको जाँच
- किटजन्म कोभिडको निशुल्क जाँच
- खोप कार्यक्रम
- निरोगिता प्रमाणपत्र दिने

बिर्तामोड नगर अस्पतालमा स्वास्थ्य बीमा सेवा सञ्चालनमा छ ।

प्रादेशिक अस्पतालको स्तरवृद्धिको माग

भद्रपुर(प्रस)। भद्रपुरस्थित प्रादेशिक अस्पतालको स्तरवृद्धि तथा नामकरण सच्याउन माग गर्दै भद्रपुर नगरपालिकाले कोशी प्रदेश सरकारलाई ध्यानाकर्षणपत्र बुझाएको छ ।

ठोलीले कोशी प्रदेशका स्वास्थ्यमन्त्री प्रदीपकुमार सुनुवारलाई अस्पतालको स्तरवृद्धि तथा नामकरण सच्याउन प्रदेश सरकारलाई ध्यानाकर्षण गराएको हो । ध्यानाकर्षणपत्रमा कोशी प्रदेशको एक मात्र प्रादेशिक अस्पतालको

रूपमा रहेको सो अस्पतालको नाम मेची प्रादेशिक अस्पताल रहनु पर्ने तथा विपन्न नागरिकका सन्तानले पनि मेडिकल अध्ययन गर्ने वातावरण निर्माण गर्न मेडिकल कलेजका रूपमा स्तरवृद्धि गरिनुपर्ने

एउटै टोलबाट मोटरसाइकल र ६ वटा मोबाइल चोरी

राजगढ(प्रस)। भन्नाको बाह्रदशी २ रिमाल चौकको एउटै टोलबाट मोबाइल चोरी भएको हो । त्यस्तै निरौलाका छिमेकी गणेश पाण्डेको घरबाट दुईवटा र सविता बानियाको घरबाट तीनवटा मोबाइल चोरी भएको

बाह्रदशी ३ का जनप्रतिनिधि लक्ष्मी निरौला अधिकारीले बताइन् । उनका अनुसार घटनाबारे इलाका प्रहरी कार्यालय राजगढमा जानकारी गराइएको छ ।

प्रतिदिन

वर्गीकृत विज्ञापन

अब मेसिनबाट घरको भ्याल तथा टोकाको बुट्टा

सुपर काइनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय चिटि पत्र, पारसल पठाउनु परे हामिलाई सम्भन्नुहोस ।

विगत ३ दशकदेखि अग्रगणी तथा विश्वव्यापिलो एकमात्र कुरियर

सम्पर्कः

फोनः ०२३-५४०४९८

मोः ९७५६६७३५५

बिर्तामोड (सिटी सेन्टर), काठमा अदुवा खोला छेउ

तपाईंकोमा प्रतिदिन आउन ?

नआएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।

०२३-५४३८२०

मानव डेन्टल

काँकरभिट्टारोड, बोलबम पेट्रोलपम्प पूर्व, बिर्तामोड

फोनः ०२३-५४२६९६, मोः ९७५२६४०४०५

स्वास्थ्य मुस्कान, स्वास्थ्य जीवन, यही हो मानव डेन्टलको पहिचान

दैनिक सेवाको लागि

- ❖ डा. मेची अञ्चल अस्पतालबाट
- ❖ डा. भैरहवाबाट
- ❖ डा. काठमान्डौबाट

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

चन्द्रगढी, भद्रपुर	दमक	मेचीनगर	उर्लाबारी	इलाम, गंगालबारे	काँकरभिट्टा	काठमा बजार
लोकबहादुर कुँवर : ९८४२४३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२४३९९९	विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०९३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८५७२२४६२९	चारआली : ९८४२७०३०९३ गोबिन्द धिमिरे : ९८५५४४०५५०	रुपेन्द्र शर्मा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिएटिम आई : ०२९-५२५६९८	रणवीर लिठ्ठू ९८५६९८४७५७	फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४	बरत राजवंशी ९८५७०४९००९

आजको राशिफल

मेष	करकट	तुला	मकर
प्रतिस्पर्धांमा विजयी भइनेछ । बुद्धिको उपयोग गर्नाले जटिल ठानिएको आज जिद्दीपनाले गर्दा काम विग्रने डर छ । व्यवसायमा गरिएको लगानीमा मन्दी	आज कुनै कुराले मनमा शान्ति छाउनेछ । पेसाव्यवसायका क्षेत्रमा उन्नति प्रगतिको सोचेजस्तो लाभ हासिल गर्न केही समय कुनुपर्नेछ । घरारयसी व्यवहारबाट टाढै बस्नु	आफन्तसँग मनमुटाव बढ्ला । आफूलाई कमजोर भएको अनुभूति हुनेछ । हर्ष र प्रसन्नताका बीचमा समय व्यतीत हुनेछ । सम्पत्ति लाभ गर्न अनुकूल प्रयास	आज लाभदायी यात्रा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ । परिवारजनको साथले नयाँ आशा
वृष	सिंह	वृश्चिक	कुम्भ
धार्मिक कार्य र सभासमारोहमा सरिक हुने सम्भावना छ । जटिल ठानिएको सम्पादन	रमाइलो यात्राको सम्भावना छ र त्यसबाट दीर्घकालिक फाइदा पुनेछ । रोकिएका	आज परिश्रमअनुसार उपलब्धि पनि राम्रै पाइनेछ । चिताएको कामले तीव्रता लिनेछ	आज दैनिक काम विचमै रोक्नु पर्दा आर्थिक भार पर्न सक्छ । व्यापार
मिथुन	कन्या	धनु	मिना
आज शुभकार्यको चर्चा चल्नेछ । रोकिएका काम पुनः सुरु हुन सक्छन् ।			